THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. WINBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

67 Elizabeth Street — Telephone Main 4582

SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR
SINGLE COPY 1c.

Entered as Second Class Mai Matter at G.P.O. Toronto, Ontario
January 22nd, 1913

110

די ברכות פונ׳ם אידישען קווארטאל

שוין ניט איינמאהל אי זאגנו אויסגעקומען צו שרייבען וועגען אונ זער היגען אידישען קווארטאל, זעגען די שאטענס און מכות פון אונזער „ווארד״. פונקט ווי מילגרהיים, איז אונזער קווארטאל געבעשעם געווא־רען מיט אל־דאם־גנטם. און זיי האלטען זיך אין איין פרוכפערען און מעה־רען. אמאהל פלעגען אלע געשעפטען געפיהרט ווערען אין געהיים, ווי מען וואלט מורא געווען, אז א בייז איג זאל זיי ניט שאדען. יענע צייטען האבען זיך שוין פיקלאנג געענדיגט. היינט ווערען זיי שוין אנגעפיהרט פראנק און פריי אפען פאר אלע אויגען. דער נייסט פון „פראגרעס״, וועל־כער שטויסט פארערטס אנזער גאנצער מענשליכע געשיכטע, בעהערשט אויך אונזער קווארטאל. און „נייעס״ ווערט דארטען אויך געשאפען.

אמאהל האבען מיר אין קווארטאל געהאט בלויז די „פארלארס״. יעצט זעגען זיי שוין מעהר ניט קיין כן יחידים. פיעלע פריוואט הייזער האב־בען אנגעהויבען מיט זיי צו קאנקורירען. און א געיעג געהט אן, ווער עס וועט איבעריגען פון זיי.

אין נאך א סארט מענשען האבען זיך אינ׳ם קווארטאל בעוויזען.

זיי זעגען פיין און אנשטענדיג געקליידעט. קענען זיך האלטען צווי־שען געזעלשאפט. און שליסען בעקאנטשאפט זעהר שנעל. זיי זעגען פער־פייריס איבעראל. און פיעלע בעל הבתישע הייזער דרינגען זיי ארויף. זיי זוכען די בעקאנטשאפט בלויז מיט יונגע לייט, וועמען זיי לאדען שפעטער אין צו אויטשלדיגער „קארטען־גיים״.

דאס ערשטע מאהל, געווינט זייער קרבן עטליכע דאלאר, איין מאהל בלויז. עטליכע דאלאר בלויז. און ער איז זייערער. און ער האט שוין שוין נשמה צום טייפעל גיין פערמעגען. און ווען ווייס צום גנדיגן זיך. בעקומט ער אנדערע געלד. און שפיעלט ווייטער און פערלירט ווייטער.

דער אידישער קווארטאל איז שוין רייך מיט גענוג אזעלכע רואינירטע. דער קווארטאל פערמאגט שוין גענוג אידישע זיהן. וועלכע זעגען אפילו אזעלכע שוין אזוי ווייט, אז זיי האבען בעגנבעט זייערע עלטערען, אום צו קענען אנהאלטען דאס שפיעל.

אין פיעלע פעלע ווערט די זאך אונטערדריקט. מען שעהמט זיך אויס־צוזאגען, ווען עס האט פאסירט. מען זיהט ניט אז דער נאמען פונ׳ם קרבן זאל בעוויזאוסט ווערען. פון א גרויסען פראצענט ווערט מען אבער גע־ווער, אבער דאס שאדט ניט דער נאמען פונ׳ם קרבן געפינט.

זייערע נעצען זעגען אזוי טייוליש פערשפריים, די הייזער, וואוהין זיי ברייגגען. זייערע קרבנות זעגען אזוי אייגנעריכטעט. דער אינהאלט פון די „כאפער״, אין אזוי אינטעליגענט און אנשטענדיג, אז דעם קרבן פאלט גאר ניט איין, זיי חושד צו זיין. און לייכט ווי פליעגען. ווערען זיי אין זייער שפיגען־וועב אריינגעפאלאכטען.

און ווען איהר פערקעהרט אין קווארטאל, דאן ווייסט, אז פיעלע פון זיי לויערען אויף איך און האבען אויף איך אן אויג.

דאס איז איין ערשיינונג אין אונזער קווארטאל, אבער דאס איז נאך ניט אלעס.

אידישע פרויען האבען זיך געגנומען צו גנבה.

מיר ווילען ניט שרייבען די נעהמען פון קיינעם, ווייל מיר ווילען זיי אין אבגרונד ניט שטיערען. פיעלייכט ווילען זיי נאך בעסער ווערען, און זיך צום גוטען אומקעהרען. אבער ווייסט אז דער קווארטאל אונזערער איז יעצט דייך־מיט פיעלע פרויען־גנבים. אמת. זיי בעגעהן ניט קיין גרויסע גנבות. זיי ברעכען ניט אויז קיין קאסעס מיט דינאמיט. און רויבען ניט אויס קיין באנקען. גנבה אבער איז עס דאך. פאר זייער הויפטפאך האב־בען זיי געמאכט די היגעדיגע פארטמענט סטארס. און גנבענען, גנבענען זיי אזעלכע קליינינגקייטען. וועלכע קענען זיי אפילו קיינמאהל ניט צו גוט קומען.

מיר זאגען פרויען, אבער אויך א גענוגענדע צאהל מענער, זענען צווי־שען זיי. פאר די לעצטע עטליכע חדשים זענען שוין פיעל אזעלכע פרויען אין מענער געכאפט אין ארעסטירט געווארען.

בסעם אין אלע פעהלע בעריכטען מיר ניט הערען זיי. אונזערע אור־גען ברענגען פאר שאנדע. צוזעהענדיג דאס אלעס. מיר ווילען אויף אונזער געווייסען ניט געהמען דאס, ווען פונקט מיט א גנב ווערט דורך „פריזאן״ א פערברעכער, אזוי זאלען דיעזע פרויען נאך טיעפער אין אבגרונד געבראכט ווערען.

מיר פערעפענטליכען ניט זייערע נעמען, אבער פערשוויגען קען עס דאך בשום אופן ניט ווערען. וואו איז אהין געקומען די צניעות פון דער אי־דישער פרוי? וואס איז געווארען מיט דער אידישער מוטער? זאל טאקי זיין, אז זי זאל שוין אזוי נידעריג האבען געזונקען.

פערטראכטען זיך כאטש יענע פרויען אויף דעם, דאס דורך דעם, וואס זיי גנבענען אזעלכע א שטיקעל „ריבאן״ פון אונטער די איגען פון דער „סיילס־ליידי״. הייבט מען אן קוקען אויף אלע אידישע פרויען מיט פערדעכ־טיגע אויגען. טראכטען זיי כאטש וועגען דעם, אז מיט זייערע מעשים, זינקען זיי ניט בלויז אין טיעפען אבגרונד, נאר זיי שענדען נאך אויך אונזער נאמען.

אין רעדען מיר שוין וועגען די עזע פרויען גנבים. וועלען מיר אויך בע־ריהרען דעם צווייטען געשלעכט.

אינ׳ם אפיס פונ׳ם „אידישען זשורנאל״ געפינען זיך פיעלע קלאגען. אז פיעלע אידישע פעדלער כאפען זיך אפט אריין אין די יארדס און נעהמען דארטען צו וואס זיי געפינען נור. אין מאנכע פלעצער זעגען זיי שוין גע־כאפט געווארען פון קריסטען, און עס האט געהאלטען ביי גאנץ ערנסטע טקאנדאלען.

מיר זאגען ניט אז אלע פעדלער זעגען אזוי. אבער די יעניגע, וועל־כע ערלויבען זיך דאס, ברענגען שאנדע אויף אלע אידישע פעדלער. אין שאפען אן איינדריק צווישען אונזערע קריסטליכע שכנים, אז דאס אידישע פאלק איז א פאלק פון גנבים.

ניט גערן. לעזער, האבען מיר געשריבען וועגען דיעזע בעגעבענהייט מיט יעלכע אונזער קווארטאל איז מזכה געווארען. מיר ווייסען אבער אז מיר האבען עס געמוזט טהאן. מיר האבען געמוזט די שאנדע פאר אייך איינדרעקען, אייך מיט דער [illegible] בעקענען.

מיר האבען פאר אייך די לאגע אויפגעדעקט.

[illegible] האט געהאט איהר, לעזער, יעצט טהאן צו דעם?

״ווי עס געפעלט אייך״

״SALADA״

מהעע

פערזיעגעלטע פעקלאך בלויז. | שווארץ, געמישט אדער גרין.

אן טרסלטהרונג

פונ׳ם פאלקס פערבאנד פון קענעדער אידען צו אלע אידען אין קענעדע. ברידער און וועסטער!

מיר שטעהען אויף דער שוועל פון א ניי יאהר.

מיט א טיעפען שמערץ אין הארצען פערזערען מיר זיך אב פונ׳ם שווארצען פינסטערען יאהר, וואס מיר האבען אריי־בערגעלעבט, און מיט שרעק און ציטערניש בלייקען מיר צום נייעם יאהר: וואס וועט עס אונז ברענגען?

דאך טארען מיר דאס אוועקגעגאנגענ־ע יאהר — ווי שרעקליך עס זאל ניט הא־בען געווען — ניט אבלאזען אינגאנצען אונז די פערפינסטערטע הימלען פונ׳ם אלטען יאהר האבען דאך געשיינט א פאר ליכטיגע שטערען, וואס זייער ליכט און זייער שיין מוזען מיר אריבער טראגען צום נייעם יאהר.

מיר טארען דאס נייע יאהר ניט בע־גענען מיט פערצווייפלונג און מיט מיס־טרויען: עס קען זיין, אז מיר דארפען בלייבן זיך בעסער פארבערייטען צו פער־ריינגען און ווערטה צו זיין צו לעבען אין א תיילנע יאהר פון דער אידישער געשיכ־טע, אין א יאהר אין וועלכען עס וועט זיך אנהויבען אונזער גאולה, ערלעזונג..

יא! אן אונענדליך גרויסען חורבן האט אום אידישע פאלק איבערגעלעבט אינ׳ם לעצטען יאהר.

פון פאר א יאהרען ביז היינט זענען מיר קלענער געווארען אין צאהל, מיר זענען נאך נישט צעהלען אלע אונזערע אפפער, אבער מיר ווייסען שוין, אז מיר דארפען זיי צעהלען אין הונדערטער מיזנדער.

פון פאר א יאהרען ביז היינט זענען מיר אנגעווארען אונזערע בעסטע און טיכ־טיגסטע קינדער: איבער הונדערט און פופציג טויזענד יונגע ברידער, יונגע קינ־דער פון זייערע טאטעס און מאמעס און יונגע טאטעס פון זייערע קינדער, די גאנ־צע מאכט און פראכט פונ׳ם אייראפעאי־שען יודענטהום, ליגען יעצט טויט אויף אלע שלאכטפעלדער פון אייראפא. און פון די גאסען, און אויף די פעלדער, און אויף די וועגען פון רוסלאנד וואנדערען זיך די טויטע קערפער פון אונזערע זקנים און זקנות, פון אונזערע רבנים און גאונים פון אונזערע קלייע עופה״. אך א פון אונ־זערע הוילאים, וואס האבען ניט כח גע־האט אריבערצולעבען די עניים קשים וואס אונזערע שונאים האבען זיי אנגע־טהון.

פון פאר א יאהרען ביז היינט זיינען מיליאנען אידען בובשטעבליך אויסגעהונ־גערט געווארען. אוועקגערייסענע פון זיי־ער מקור פרנסה, וואנדלען איבער א מיר־ליאן אידען און לעבען פונ׳ם לעצטען ביי סען, וואס ארימע ברידער וועלען מיט ברויט טהיילען. דאס טויזענע שטיקעל ברויט ווערט מיט ביטערע טרעהרען בעגוצט, אבער עס זעטיגט ניט אן דעם הונגעריגען. ווי שאטענס דרעהען זיך ארום די פון הונגער געפייניגטע ברידער אין שוועסטער און נעבען זיי די יונגע קינדערלאך, פערלירענדיג פון טאג צו טאג די לעצטע האפנונג אויף א לעבען אין יסורים קשים, אהן פיין און אהן באליר־דיגונגען.

פון פאר א יאהרען ביז היינט זיינען פיעלע צעהנ־טויזענד און ווער ווייסט אויב ניט הונדערטער אידישע קהלות אבגע־מעקט געווארען. צווישען זיי אזעלכע, וואס זיינען געשטאנען ווי א עמוד אש אין די לעצטע יאהרהונדערטע פון אונזער גלות־געשיכטע, אזעלכע וואס זענען גע־ווען אונזער שטאל, אונזער קרוין אונזער רע גלות׳דיגע ירושלים׳ם און יבנה׳ם.

פון פאר יאהרע ביז היינט זיינען חרוב וגחרב געווארען פיעל צענטערען פון אידישען וויסען, פון תורה וחכמה, פון אידישע טריבונעס, פון אידישע צייטונ־גען, פון אידישע ביבליאטהעקס, פון אי־דישע שולען, בתי מדרשים און ישיבות: דאס אידישע קול איז פערשטומט געווא־רען, דער אידישער קרעכץ איז דערשטיקט און דערווארגט געווארען נאך איידער ער האט אן אויסגעריסען.

פון פאר א יאהרען ביז היינט זיינען פון צוויי ביז דרייי מיליאן אידען אויס־גערייסען געווארען פון זייערע אנגעזע־סענע פלעצער. געטריבען פון פערווילדע־טען מיליטערען און כולגאנגעס האבען זיי געמוזט אבריכטען אויינעס פון די שרעק־ליכסטע גלות׳ן ביז וועלכען מאמעס זע־נען אבגעריסען געווארען פון זייערע קינ־דער, פרויען פון זייערע מענער, קהלות אי־רען פון זייערע הוילאים און פון זייערע ספרי תורות. די אומגעהייליכע האט מען אפילו ניט ערלויבט צו געניסען פון דער בלייבענדיגער אויפגאהמע וואס אידישע קהילות האבען זיי געוואלט מטבען אויפ׳ן וועג פון זייער גע־זנד זיין.

פון פאר א יאהרען ביז היינט אין פיעלעס פונ׳ם הייליגסטען און ליעבסטען ביי אונזער פאלק געשענדעט און פער־גוואלטיגט געווארען. עס איז די בלו־טיגסטע, שטערקסטע וואונד וואס אונ־זערע שונאים האבען אונז געמאכט: מיט שמוציגע, גראבע הענד און פיס זיינען זיי אריין אין די טיעפעניש פון אונזער נשמה און האבען זי מטמא געווען.

פון פאר א יאהרען ביז היינט אין בעפעלקער פון פערשטאנד געווארען אונ־זער נאמען מיט אלערליי נידריגע פער־לייומדונגען און בלבולים. תפקר איז גע־ווארען אונזער לעבען, הונדערטער מאל מעהר תפקר אונזער נאמען. אונזער כבוד איז מיט די פיס געטראטען געווארען: מיר זענען פאר דער וועלט אויסגעשטעלט געווארען אלס שפיאנען און פערדעטער פון דער רעגיערונג. פאר וועלכער מיר האבען זיך אמטייסטענס געאפפערט, פאר וועלכער אונזערע בעסטע זוהן זיינען אין שלאכט געפאלען. און נאנץ אייראפא, די אייראפא אייראפא, די אייראפא וואס האט אומעטום געפערדיגט אויף אלע פראנטען מלחמה צוליעב דער בעפרייאונג פון אונטערדריקטע פעלקער, האט גע־הערט, געזעהן און געשוויגען. מיט אונז האט יעדער געמעגט טהון וואס ער האט געוואלט און ווי ער האט געוואלט. מיר זיינען היינטיגעס יאהר געשעלט געווא־רען אויסער געזעץ אלס פאלק און אויסער געזעץ אלס מענשען.

... אוי! אך מעהר ווי דאס אלעס: יאבען וואס די פען קען ניט אויסשרייבען. דאס מענשליכע מויל קען ניט ארויסרי־רען און דער מענשליכער געדאנק קען ניט בעגרייפען, האט מיט אונז געטראפען פון פאר א יאהרען ביז היינט.

אנ׳אנדער פאלק וואלט עס געוויס ניט איבערגעטראגען, אנ׳אנדער פאלק וואלט זיך געוויס אונטערגעגעבען, און ארויינפאלענדיג אין א נאציאנאלער מרה שחורה, וואלט עס זיך איינגאנצען ענט־זאגט פון קאסטף.

מיט אונז אבער — מיט די אייניק־לעך פון די ישעיה הנביא׳ס און די השמונאים־מכבבי׳ער — איז פארגעקומען פונקט דער היפך: מיר זיינען נאך הארט־נעקיגער געווארען, מעהר פארבערייטעט צום קאמפף, מעהר פעראייניגט, בעסער ארגאניזירט און טיעפער גלויבענדיג אין אונזער זעג.

א טיעפער נעפיהל פון נאציאנאלער איינינקייט האט ארומגעבאפט אלע קלא־סען און שיכטען פון אידישען פאלק. אלע אנדערע אינטערעסען זיינען אויף א מינוט אבגערוקט געווארען צוליעב דער הייליגער פליכט פון פאלקס רעטונג.

א שטאלצער נעפיהל פון נאציאנא־לער זעלבסטווירדע האט אנגעהויבען צו לעבען איז יעדען איינעם פון אונז. ניט נור האבען מיר אונזער קאפ ניט געבויגען פאר די גרויסע צרות, פיין און הונגער, עלענד און נויטה, נור אויף האבען מיר זיך געזאגט: עס מוז איינמאל פאר אלע מאל נעהמען א סוף צו יודענניטה און יו־דענעלענד. מיר אלע האבען זיך געזאגט: מיר מוזען פארערען ביי דער נאנצער וועלט אן אנערקענונג, אז מיר זייטען א נאציאן, אין אז אלע אונזערע רעכטע אלס מענשען און אלס פאלק מוזען פון היינט אן און ווייטער רעספעקטירט ווערען! און פיעלע פון אונז האבען זיך זאנאר גע־זאגט, אז עס מוז געשאפען ווערען א אי־דישע זעלבסטשטענדיגע רעגיערונג אין א איינגענע אידישע היים אין ארץ ישראל! און ניט נור האבען מיר זיך דאס אלעס געזאגט, נור מיר האבען אויף אנגעהויבענ צו גלויבען, אז אונזער שטימע וועט מוזען דערהערט ווערען פון נאנץ אייראפא און אמעריקא, און אז דער פריעדענס קאנפע־רענץ, וועלכער וועט בעשטימען דעם גורל פון אלע אונטערדריקטע נאציאנען, וועט מוזען נאכקומען אונזערע גערעכטע פא־דערונגען.

א נעפיהל פון ערנסט און פעראנט־וואר׳טליכקייט פאר דעם הייליגען קאמפף וואס שטעהט אונז פאר, ווי אויך א נעפיהל פון זעלבסטשטענדיגקייט און אונאהענגיגקייט האט ארומגעבאפט די ברייטע אידישע פאלקסמאסען. דאס פאלק האט גענומען די פאלקס זאך אין זיינע אי־גענע הענד. דאס פאלק נעהט ניט מעהר בלינד נאך די זעלבסטערקוריטע פיהרער און הערשער, נאך די זאגענאנטע אידישע פארשטעהער, וואס האבען אונז מיט זייער שתדלות־פאליטיק נור צו שאנד און צו שפאט געמאכט אין די אויגען פון די גרויס־טע נאציאנען, וואס האבען אליין ניט בעגריפען אונזער מאכט, וואס האבען אליין ניט געגלויבט אין דער עקזיסטענץ פון אינ׳ם כח פון דעם פאלק, אין וועג־מענס נאמען זיי האבען גערעדט. דעם פאלק גלויבט יעצט בלויז אין זיינע אייג־גענע כחות, דאס פאלק נעהמט יעצט אויף מיט אפענע אריעמס בלויז די קינדער וואס וויללן נעהן מיט׳ן פאלק ביז צו דער לעצטער קאמפשטונדע און שטויסט צו־ריק מיט פעראכטונג די יעניגע אזוי גע־נאנטע אידען, וואס גלויבען נאך עד היום ניט אינ׳ם פאלק. דאס פאלק פיהלט זיין מאכט און איז בערייט אויף גרויסע טהא־טען, אויף גרויסע קרבנות. דאס פאלק וויל, אז אלע זיינע קינדער זאלען יעצט איז פעראייניגט און ארגאניזירט ריי־הען אויסקעמפפען זיין לעצטען קאמפף פאר פרייהייט, גלייכהייט און געראכטיג־קייט.

פון פאר א יאהרען ביז היינט האט דאס אידישע פאלק, און בעזונדערס דער אידישער ישוב אין אמעריקא אויסגעוואק־סען אויף יאהרהונדערטע. איז יעדער אי־איינגענע אידישע היים אין ארץ ישראל! און ניט נור האבען מיר זיך דאס אלעס געזאגט, נור מיר האבען אויף אנגעהויבענ צו גלויבען, אז אונזער שטימע וועט מוזען דערהערט ווערען פון נאנץ אייראפא און אמעריקא, און אז דער פריעדענס קאנפע־רענץ, וועלכער וועט בעשטימען דעם גורל פון אלע אונטערדריקטע נאציאנען, וועט מוזען נאכקומען אונזערע גערעכטע פא־דערונגען.

מיר רופען אויך צו דער אידישער קאנווענשאן צום אמעריקאנער אידישען קאנגרעס. מיר רופען אייך צו אדביים, צו קאמפף, צו פאדערען רעכטס אזן נעה־מען רעכט, — מיט איינעם וואר׳ט, מיר רופען אייך אלעמען צו דעם, צו וואס עס רופט אונז דער גרל פון אונזער פאלק.

דאס אלטע יאהר האט איבערגעגע־בען דעם גורל פון אונזער פאלק אין אונ־זערע הענד. דאס נייע יאהר וועט צייגען ווי מיר האבען פערשטאנען אונזער פליכט, ווי מיר האבען אונזערע אויפגאבען ער־פילט.

דאס נייע יאהר איז א פרוי יאהר פאר אונז. עס ווילט זיך אבער גלויבען, אז אינ׳ם גרויסען מאמענט וועלען מיר אלע גרויס זיין, אז מיר אלע וועלען ווי העלדען קעמפפען פאר ליכטיגערע בעסע־רע צייטען פאר אונזער פאלק.

אין דיעזען גלויבען און אין דיעזער האפנונג בעגרייסט אייך צום נייעם יאהר דער פאלקס פערבאנד פון קענעדער אידען.

און אין זיין נאמען:

ראזבן ברייגינין, פרעזידענט.
יהודה קויפמאן, סעקרעטער.

די דראלע פון דער קליינער שווייץ אין דער יעצטיגער מלחמה

די קליינע רעפובליק שווייצאריען גע־פינט זיך זיים דעם אנפאנג פון דעם קריעג אין א זעהר אונאנגענעהמער לאגע און זי האט אויך דורך דיעזער צייט גע־מוזט זעהר פארזיכטיג לייזען שווערע פראבלעמען, וואס זיינען צוליעב דער מלחמה ענטשטאנען. נאכדעם ווי אי־טאליען האט זיך אויך אריינגעווארפען אין בלוטיגען קריעג איז דער בלוטיגער רינג ארום שווייצאריען געווארען פערפאל קאמט, און איצט איז די פרעדליכע שווייץ דער פריערענס אינזעל אין מיטען פון א גיהנום פייער, און איהר לאגע איז נאך קריטישער געווארען.

עסטרייך, איטאליען, פראנקרייך און דייטשלאנד, וועלכע פיהרען מלחמה צווי־שען זיך, רינגלען איהר ארום פון אלע זייטען, און די שווייץ איז דעריבער גע־בליבען אבגעשניטען פון דער גאנצער וועלט און זי האט אפילו ניט קיין צוטריט צו א ים האפען. דאס מאכט איהר לאגע זעהר קריטיש, ווייל זי קען פון ערגעץ ניט בעקומען קיין עסענוואר׳ג אויף איהרע איינוואהנער און איז אנגעוויעזען אויף איהרע איינגענע קוועלען, און צווייטענס מוז זי אויפרעלטהאלטען די נייטראליטעט אין א צייט ווען איהר בעפעלקע־רונג איז צוזאמענגעמישט פון איטאליע־נער, פראנצויזען און דייטשען.

די נייטראליטעט פון דער שווייץ איז אנערקענט געווארען פון די אינטערנאצ־יאנאלע טריטיס זייט 1815, אבער איהר טראדיציאנעלע נייטראליטעט איז פיעל עלטער. מיט צוויי יאהרהונדערטע פריה־הער האט די שווייץ אויפגעהערט אלס אציאן צו נעהמען א צד מיט איינע פון די מלחמה פיהרענדע פעלקער, אבער פיע־לע מאהל האט זיך געטראפען, אז דאס לאנד איז ווידער געקומען אונטער פרעמ־דען אינפלוס און פערלוירען איהר נייט־ראליטעט. דאס איז געשעהן אין דער צייט פון נאפאלעאן דעם גרויסען און אין 1813 ווען נאפאלעאן איז בעזיעגט געווארען, האבען די אייראפעאישע מעכטע געפא־נגענע אזוי הערען די שטימע פונ׳ם פער־אייניגטען אמעריקאנער יודענטהום. צו דעם אלעמען דארף אונז די קענדערע אידי־שע קאנווענשאן (וועלכע איז בעשטימט אויף דעם 18-טן נאוועמבער) פארברייי־טען.

מיר פיהלען, אז מיר האבען אין פער־לויף פון פערגאנגענעם יאהר געטהאן אלעס וואס אין אונזערע כוחות איז געווען אויף דעם נעבעט פון פעראייניגונג און ארגא־ניזירען דאס קענדערע יודענטהום.

דאס קענדערע יודענטהום האט זיך אויף ברידערליך אבגערופען אויף דעם היספרוף פאר אונזערע ליידענדע ברידער פון יענער זייט ים, כמעט אלע אידישע שטעדטע אין שטעדטליך אין קענדע האב־בען אין פערלויף פון יאהר בעשיקט זייע־רע בייטראגע צום רעליעף־פאנד אין ניי־יארק.

שטאלץ און מיטהיג האט זיך דאס יו־דענטהום אבגערופען אויף אלע שלעכ־פונ׳ם אלטע זאך. אבער ביז יעצט זייר־נען נור געווע פארבערייטעט צו ארבייט, די ארבייט גופא קומט מיט׳ נייעם יאהר.

און אין דעם זין בעריכטען מיר זיך און אייך אלעמען צום נייעם יאהר. עס איז פאר דאס יאהר פון קאפפף, פטו אונ־הייפהערליכער פאלקס ארבייט און פון נאציאנאלע קרבנות!

שוועסטער און ברידער!

צו נייעם יאהר רופען מיר אייך צו ערפיללען אייערע פליכטען צו אייער פאלק, צו בעגרייפען, אז איהר לעבט יעצט אין א צייט, ווען ידערד איינציגער פון אייך קען און זאל עפעס אויפטהון פאר דער רע־טונג פונ׳ם פאלק.

מיר רופען אייך צו שטעלען זיך דורך אייערע ארגאניזאציעס אונטער דער פאהן פונ׳ם פאלקסערבאנד. מיר רופען אייך צו ארבייטען מיט אונז צוזאמען פאר דער פעראייניגונג און ארגאניזירונג פונ׳ם גאנ־צען קענדערע אידענטהום.

מיר רופען אייך צו דער אידישער קאנווענשאן צום אמעריקאנער אידישען קאנגרעס. מיר רופען אייך צו ארבייט, צו קאמפף, צו פאדערען רעכטס אזן נעה־מען רעכט, — מיט איינעם וואר׳ט, מיר רופען אייך אלעמען צו דעם, צו וואס עס רופט אונז דער גרל פון אונזער פאלק.

דאס אלטע יאהר האט איבערגעגע־בען דעם גורל פון אונזער פאלק אין אונ־זערע הענד. דאס נייע יאהר וועט צייגען ווי מיר האבען פערשטאנען אונזער פליכט, ווי מיר האבען אונזערע אויפגאבען ער־פילט.

דאס נייע יאהר איז א פרוי יאהר פאר אונז. עס ווילט זיך אבער גלויבען, אז אינ׳ם גרויסען מאמענט וועלען מיר אלע גרויס זיין, אז מיר אלע וועלען ווי העלדען קעמפפען פאר ליכטיגערע בעסע־רע צייטען פאר אונזער פאלק.

אין דיעזען גלויבען און אין דיעזער האפנונג בעגרייסט אייך צום נייעם יאהר דער פאלקס פערבאנד פון קענעדער אידען.

און אין זיין נאמען:

ראזבן ברייגינין, פרעזידענט.
יהודה קויפמאן, סעקרעטער.

23 ריינע מילך טיקעטס $1.00

די בעסטע מילך וועט אייך ניט קאסטען מעהר ווי דיא וואס איהר געבראוכט יעצט.

פארמערס דיירי מילך קומט פון אונזערע שעהר האלדערס פון דער קאמפאני. עס קומט פון עקספערט דיירי פארמערס וועלכע האבען געליפערט יאהרען לאנג צו דער פראדו־ציאן נור פון די בעסטע מילך.

THE FARMERS' DAIRY

ריין פריש געזונד פאסטיורעזירט

פארמערס דיירי מילך שטעהט אם העכסטען אין טעסט עס קען ניט אנדערש זיין ווי ריין דורך אונזער בע־באכטונג איך עס צו מאכען זייערער ווערטה עס צוויי־פא־כיג פאסטאריזירט און דיא פרייז איז די זעלבע ווי גע־וועהנליכע מילך.

—טרייעט—

טעלעפאן עדעלייד 400

געמאלענע ווענט

נעהמט קיין ציט צום קלינען ווען איהר געברויכט

א גרויסע שיפטער קען מיט אנרייזלען ווייא צו געברויכען 10 סענט

Old Dutch Cleanser

Chases Dirt

MAKES EVERYTHING "SPICK and SPAN"